

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง การป้องกันปัญหายาเสพติดโดยเครือข่ายเยาวชน กรณีศึกษา สโมสรวิทยากรเยาวชนกับโครงการนำร่อง พื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของเครือข่ายเยาวชน ในสถานศึกษาด้านการป้องกันปัญหาเสพติด ศึกษาแนวทางการพัฒนาความรู้ความสามารถของเครือข่ายเยาวชน และนำผลที่ได้จากการศึกษาไปปรับปรุงวิธีการพัฒนาเครือข่ายเยาวชนต่อต้านยาเสพติดในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นกลุ่มเยาวชน จำนวน 150 คน และผู้เกี่ยวข้องในโครงการประชุม สัมมนา สรุปการดำเนินงานของเครือข่ายเยาวชนต่อต้านยาเสพติด ในวันที่ 19-23 มีนาคม 2550 ณ อินทนนท์ทริเวอร์ไซด์รีสอร์ท จังหวัดเชียงใหม่ ที่จัดโดยสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด วิธีการศึกษาแบ่งเป็น ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของเครือข่ายเยาวชนในการป้องกันปัญหาเสพติด ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 4 ตัวตามลำดับ คือ 1. ตัวเยาวชน 2. เพื่อน 3. ครอบครัว และ 4. สังคม นอกจากนี้ ยังพบว่ายังมีปัจจัยเสริมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของเครือข่ายฯ ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดโครงสร้างองค์กรของสโมสรวิทยากรเยาวชนประจำจังหวัดเชียงใหม่ และสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงโครงสร้างเครือข่ายเยาวชนอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย การจัดโครงสร้างองค์กรของสโมสรฯ ที่มั่นคง แน่นนอน และชัดเจน การสนับสนุนอย่างจริงจังของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ทั้งในเรื่องของสถานที่ งบประมาณ เพื่อให้กิจกรรมของสโมสรฯ ได้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง ช่วยเผยแพร่กิจกรรมและศักยภาพของกลุ่มเยาวชนให้สังคมได้รู้จักอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการปรับเปลี่ยนทัศนคติเชิงลบของผู้ใหญ่ที่มีต่อความสามารถของเยาวชนให้เป็นทัศนคติเชิงบวก เพื่อให้เยาวชนรู้สึกอบอุ่นและมีกำลังใจที่จะเป็นเยาวชนที่ดีต่อไป